

mees ärrasurri ja tema lesseks naiseks jäi: siis tahtis ta ueste mehhele minna. Kes wõttis? Ei ükski julgend, sest et ta enne kurri on olnud. Mitto poisid ütlesid: Mina ei wõtta. Mõni ütles: Mina ei tohhi, sest et ta wägga kurri on. Siis on üks pois üttelnud, kes kohhalt ja õige wagga ja Jumalast lodud inimene olli: Mina wõttan tedda kül oma naiseks. Kõik tema sugguseltsi ei tahtnud mitte lasta wõtta se naise kurja pärrast; pois ütles: Kül ma tea, mis ma te, kui ma tedda kätte saan. — Sai nüüd kossitud, ja läksid laulatsis kirikus oma ne perrenaisega. Kui ärralaulateti, siis koddoo pole minnes läks mees nenda uhkeks, et ajjas hobbust sure kiwiootja, lõi hobbust ja ütles: Nõe, kas ei läe? nõe, kas ei läe? Sa tead mino wisi. Morik kelab: Arra lö hobbust! Noormees ütleb weel ükskord: Nõe, kas ei läe? tõmbas püssi sanist ja lasseb hobbust mahha. Morik õige wait. Lähhawad nüüd koddoo. Tulleb koer wasto ja haukub. Noormees kelab koera ja ütleb: Kas sa ei olle wait? Koer haukub, haukub weel. Jälle ütleb: Kas ei olle wait? Koer haukub ikka weel. Nüüd tõmbas noormees püssi ja lastis koera ka mahha. — Said nüüd oma noriku ehk perrenaisega koddun maggama läinud. Mees paneb püssi wodi ehk sängi päetis. Morik mõtleb: Ei tea, mis ta sellega teeb. Saab tükki aega magganud, ärkib noormees üles ja ütleb oma norikule: Tulle seltsi wälja. Morik ütleb: Minie õige ütsinda. Mees ütleb: Kas ei tulle? Kas ei tulle? Sa tead mino wisi kül. Ma wõtta ka püssi. Morik kargab maast üles ja lähhab; ei pease kohhegi. Pärrast jäi mehhele sonatulelikuks naiseks otsani.

Olleks se mees mitte oma uut wõetud ja kurja naist nenda hirmutanud, siis olleks se naine nenda sama kurjaks jäänud, kui tema olli. Agga se mees olli tark, ja näggi, et sel naisel wõimus süd-

dame käes olli; tema näggi issi selle naise luggu ette ärra, sepärrast julges ta tedda wõtta.

Jumal parrako! Nendasamoti on praegugi weel meie maal se luggu. Mitme naise su on nenda, et ta ajjaks reed ja rattad oma healega kurgust läbbi ja hirmotaks oma meest, et se peaks metsa jooksuma, ja ei mõista jälle, mis õigus on. Ja segi pärrast on mitmed mehhed oma laia suga naise melewalla al.

Namato kulutaja.

Meije wõttame säält jälle kinni, kos minewa ajastaja kalendrin selle asjaga saisma jäime. Se pärramene ramat, kellest meije teda annime, saib 15^{ne} numri al, sepärrast tulley sis nüüd kuwestõistkümmes nink tema järgmetse. Ent timahawa ei nimita meije muud, kui ramato tiitle, surust nink hinda nink jäme sest kohhalt wait, mes meije ramatust mõtleme, nink kas ramat meije mele pärrast om, wai ei olle; sest johhup, et ramat, mes meije kittame, tõisest laidetas, ehk mes meije laidame, tõisest kittetas, nink sis nakap mõni kalendriluggeja wimate ramato kulutajast katsite mõtlema, nink sedda ei tahha tema suggute. Nipaljokest olgo selletuses!

16. Mailma made õppetus. Isseärranis marahwa koolmeistritte ja kolide tarwis wäljaandnud B. Gildenmaun. Se ramat maksab 20 koppikat hõbbekat. Pernus. Trükitud W. Bormi kirjadega aastal 1849. 95 lehh. külj. 8.

17. Marahwa kassuline Kalender ehk Tähtramat 1850. aasta peale pärrast meije Issanda Jesuse Kristuse sündimist. Sel aastal on 365 päwa. Tartus H. Laakmanni kirjadega trükitud. (Pissatük täüdap 32 lehhekülje.)